

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande vergiffenis der sonden ende begheerte van hem gelijcformich te maken met de[n] wille Godts. Dat XI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Alsse dan het Lichaem des Heeren genomen hadde/ende den Heere seer deuotelyc gedancet hadde/hyp den beminder der menschen heest haer dus aengesproken. Ghp heft hede onder andere vooy b ghenomen my te dienen in kaf/slijck/ ende ka-reelsteenen / maer ick hebbe b vercozen onder die versadicht worden seer soetelijck met de wellu-sten vande Conincklycke tafel. Ende als op dien selfsten dagh een ander persoon sonder reden haer ontrocken hadde vande H. Communie/soo heest dese geseyt tot den Heere. Waerom o berin-herrichste Godt heft ghp toegelaten datse so soude geteintert worden? Waer op de Heere. Wat wordē ic beschuldicht is dat sy het bedeksel van De goederterieren haer epghen onweerdicheyt/ soo verre voor haert oogen getrocken heest / datse de goedertierenheit heydt van mijn Vaderlische ghenepchlyckheit niet en Christi. heeft connen beschouwen.

Vande vergiffenis der sonden ende begheerte van hem gelijckformiche te maken met de wille Godts.

DAT XI.CAPITTEL.

Hoorende op eenen tydt datter aflaet vercon-dacht wert vooy veel iaren/ gelijc het gebeurt/ mides aelmoessen gheuende/ heeftse met deuotie herten geseyt tot den Heere. Hadde ick nu Heeri ouerbloedige rijkdommen/ ick soude geern veel ponden gouts ende siluers geuen/ op dat ic doo-den aflaet soude mogē ontbonden worden van sonden tot lof en glorie van uwen naem. Waer op de Heere seer minnelijk gheantwoort heest. Hebt dan wt myn autoriteyt volle vergiffenis van alle uwe sonden en onachtsaemheden. Ende terstont heeft sy ghesien haer siele sonder eenighe vlecke

bleckie als sneeu wit blinckede. Daer na sommige dagen geleden/ als sp tot haer seluen quam en vond haer siele noch met de selfste witticheydt blinckende/heestse begost te breezen/ oftse in sulcke vertooghen des onmooselheydts der sielen souds mogen bedrogen zijn by haer seluen overleggende/dat waert dat de vertooghde supuerheyt waer hadde gheweest/datse ommers eenichsins souds verduystert geworden hebben dooz het geduerich vallen in onachtsaemheden en lichtbeerdichede/ daerse dooz menschelycke crancheyt in meynden ghevallen te zyn/welcke verwoestinghe de Heere seer goedertierlijcken vertroost heeft met dese woorden. En bewaer ick dooz my niet meerder tracht als ick aan myn schepselen gegont hebbe. Want aen dese sichtbare sonne hebbe ick sulcken cracht ghegeuen/ dat soo wanneer eenen witten Gelijc de doeck een plecke ghecregen heeft/ daer naer dooz sonne de de cracht van haer hitte de plecke wtgheblepcht ^{vvt scijnt} zynde wort den doeck niet alleenlyk wit/ maer ^{soo doet} meer sal ick die ben den Schepper der sonnen Christi vermoghen / de siele die ick dooz oplicht ^{oplichte} mynder ^{vvt de} verinherticheyt bestiere/ te bewaren vā alle vlecken der sonden en onachtsaemheden / supuerende in haer dooz de cracht van myn gloepends liefde al dat besmedt is.

Hier na als sp op eenen tijdt doort bemercken dan haer onweerdicheyt ende cleynherticheyt so besweek datse haer niet en coste oeffenen inden los Godts / oft oock haer begheuen na haer ghewoonte tot het genietē der Goddelijke beschouwinghe. Ten lesten isse soo geboordert geworden dooz het louter medelyden des Heeren/die haer mededeylde sijn heylchste hanteringhe: dat haer dochte datse voortz trat na het cleyn verinoghen

Dan

van haer begheerte / ende quam by den Heere
den Coninck der Coninghen inde ghedaente als-
men meynt dat Hesther stont by den Coninck
Assuerus / ende dat den Salichmaker door sijn

VVy sallē
ons eade
alle het
onse on-
dervvor-
pen het
vvelbeha-
gē Godas

goetdadighe meweerdicheydt haer aensprack
met dese woorden: Wat bebeelt ghy me-brouwe
de Coninginne: Waer op sy: Ich begeere Heere/
ende van ghehelder herten wensche ick dat v los-
felycke wille naer v beste goet-behaghen in my
soude gheschieden. Waer op de Heere alle de per-
soonien die hun in hare gebeden beuolen haddeis/
elck bysonder noemende/ sepde: Wat bidt ghy
dan voor die ende die / ende oock die hen sonder-
linghe in v ghebeden beuolen hebben. Ende sy:
Niet anders en behaeght my voor hen te biddē/
dan dat v behaeghlyste wille in henlieden allen
volbrought werde. Ende hier op wederom de Hee-
re: En wat wildy dat ick v doe: Waer op sy/voor
alle myn wellusten wensche ic dat soa in my als
in alle schepsel v loffelijcke wille magh vol-
brought worden/ ende om dien te volbrynghen soo
soude ick ghereet zijn om elck van myn litmaten
te onderworpen tot wat pyne het ware. Welche
woorden de lieffelijcke goedertierenheit Gods
door sijn toegeestinghe voorcomen hebbende / de
selue achtervolghens vergheldeinde/ dus gheant-
woort heeft: Haerdeinael dat ghy niet sulcken
puer der deuotie beneersticht hebt om myne wil-
le te verhoorderen: siet naer myn ghewoonlycke
goedertierenheit vergelde ick v neerstichept met
dese gaue / v gunnende dat ghy soo behaeghlyck
sult myn voor myn oogen al oft ghy nimmer-
meer oock int minste mynen wille te bupte hadde
ghegaen.

Ho

